

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی

۲۰۲۴/۰۸/۱۸

پښتو ژباړه: رحمت آریا

د پادشاه میلیندا

پوښتنې

۵۱ برخه

معضلات

[بودا ته د درناوي وړاندې کول]

لسم: ورپسې، له دې چې پاچا میلیندا ته د رخصت اجازه ورکړل شوه، نو پاچا په داسې حال کې د ناگه سینا په پښو کې پریوت چې د دواړو لاسونو ورغوي ئې پر یو بل باندې خپل تندي ته نېرېدې ایښي ول او وئې ویل: "بناغلی ناگه سینا د نورو مذهبي ډلو مشران وایي چې: «که بودا ډالی مني نو دا په دې معنی ده چې هغه په بشپړ ډول نه دی مړ شوی. هغه باید اوس هم له نړۍ سره وي، د هغه حضور د همدې نړۍ په یوه گوټ کې شته، د نړۍ په شیانو کې خپله برخه لري؛ نو له دې کبله هغه ته د درناوي وړاندې کول هسې نشه او بې گټې خبره ده. خو له بلې خوا که «بودا-ژ» له (ژوندانه) څخه په بشپړ ډول مړی شوی وي او له نړۍ سره کومه اړیکه ونه لري، او ټوله هستي ئې بشپړه له منځه تللي وي نو هغه ته باید «د دیني لمانځني یا عبادت په ډول-ژ» درناوی ونه شي. هغوی چې په بشپړ ډول ئې خلاصون موندلی دی، درناوی نه مني او هره هغه کړنه چې داسې چا ته وشي او وئې مني نو تشه او بې گټې نه وي. دا معضله دوه ښکر لري. "دا د هغه چا د لیدلوري په قلمرو کې نه ځایېږي چې فکر² نه لري، دا د هغه د فکري قلمرو خبره ده چې پراخ لید لوری لري. د کفر دا ځاله څیرې کړی او یوې خوا ته ئې کښېږدئ. دا معما یوازې ستا مخې ته ایښودل شوې ده. دا د سوبمن د سترگو راتلونکو بچیانو ته ورکړه چې په دې معما سره د خپلو مخالفانو او رقیبانو وارخطائي او ابتروالی په خپلو سترگو وویني.

1 - د عبادت په بني یو چا ته د درناوي وړاندې کول باید هغه چا ته وي چې مړ شوی وي او یوازې او یوازې همدغسې یوه مره شوی کس ته وشي: دا خبره دې ته نغوته کوي چې دا باید بودایانو او د هغوی مخالفانو ته یو دود وي. خو په پالي او پیتکه گانو کې دغسې یو لید لوری نه لیدل کېږي. ددې خبرې نفس وروسته وختونو کې رامنځته شوی دی. لیکوال

2 - اپتیه ماناسنم Apatta-mânâsanam: د سینهالي شرحې له مخې: هغوی چې د ارهټانو باطني بصیرت ئې نه دی تر لاسه کړی- لیکوال

د پاڼو شمیره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

شیخ په ځواب کې وویل : ای پاچا! هغه مبارک په بشپړ ډول خلاصون موندلی دی. او هغه مبارک کومه ډالی نه مني. ان کله چې د حکمت تر ونې لاندې وو نو د ډالیو د اخیستنې دود ئې خوشې کړی وو، د هغه وخت او اوس تر منځ ځوني ډېر وخت تېر شوی دی. دی په بشپړې توګې داسې له منځه تللی دی چې « د بیا نوي هست کېدنګ لپاره ئې» هېڅ جرړه هم نه ده پاتې. ای پاچا د همدې لپاره ددین بولندوی ساري پوټه³ ویلي چې 4 :

" سره له دې چې هم د رب النوعو

او هم د انسانانو له پلوه

دغو منقطع النظایرو « بي جوړو» ته

په برابره تعبد شوی

خو دوی ټولو په بي شبهه ډول

نه د عطیې او نه د تعبد،

پروا ونه کړه

د نسلونو نسلونو په اوردو کې

نه ئې ومنل او نه ئې وغندل،

ټول بودایان همداسې ول،

او همداسې به تر ابده وي⁵

پولسم : پاچا وویل : بناغلی ناګه سینا! یو پلار بنايي د خپل زوی په ستاینې کې څه ووايي او یا زوی د پلار په ستاینې کې. خو دا خبره ددې بنسټ نه شي کېدی چې څوک دې خپل مخالف وشموي. دا یوازې د هغوی د خپل باور یوه اصطلاح ده. اوس راته وواياست! ما ته دا موضوع په بشپړ ډول په دې بڼې شرحه کړه چې ستا د خپلې عقیدې بنسټ راته وویلی شي [۹۶] او له بدعت څخه د خلاصون لاره راته ووايي.

---

³ - Sâriputta

⁴ - دا شعر زموږ په چاپ شویو متنونو کې نه موندل کېږي. تیرا ګاتا (981-1017) Gâthâ اووه ډېرش اشعار لري چې ساري پوټه ته ئې نسبت ورکړل شوی دی خو دا شعر په همدغو اووه ډېرشو اشعارو کې نه شته لیکوال

⁵ - هیڅه تي کمبوري Hinati-kumburê چې له پالي څخه اشعار په اخځ اخلې دا د پوګه یانټا pûgayantâ او سادي بنتي sâdfiyanti په بڼې لولي – لیکوال

شیخ په ځواب کې وویل : ای پاچا! هغه مبارک په بشپړ ډول «له ژوندانه» خلاصون موندلی دی. او هغه مبارک ډالی نه مني. ارباب الانواع یا انسانان به وغواړي چې د تنهاگته⁶ د سپېڅلو آثارو د گنج د گوهر 7 لپاره یوه ودانۍ جوړه کړي خو په دې پوه وي چې هېڅکله ددوي ډالی نه منل کېږي؛ دوی له دې سره سره دا بیعت د هغه مبارک د حکمت د گنج د گوهر تر سیوري لاندې د اعلی بنو د تر لاسه کولو په هیلي کوي چې که وکولی شي ځانته یو یا درېوږه دولتونه تر لاسه کړي⁸. ای پاچا داسې وگڼئ چې یو وخت یو لوی او پرمین اور بل شوی وو، دا اور باید او هرو مرو مړ شو وای، اور مړ شو، پوښتنه دا ده چې آیا مړ شوی اور د خپل دوام لپاره نوي سون توکي لکه وچ بوتې او لرگي مني؟

صاحب! سره له دې چې اور ډول مړ شوی دی خو څوک نه شي ویلی چې دا اور دې «د خپل دوام لپاره – ژ» سون توکي ومني، دا په دې اړه لري چې اور څونې مړ شوی او څونې له سونگه پاتې دی، آیا یو بې حسه شی «اور – ژ» به دا ومني؟

"او کله چې دا ستر اور مړ شو او له منځه لاړ، نو آیا نړۍ به له اوره بې برخې شي؟"

"څرگنده ده چې نه. وچ لرگی د اور بنسټ او مرکز دی او هر څوک چې اور غواړي نو د خپلې هڅې، د خپل توان او د ځواک د په کار اچولو له لارې چې په هر انسان کې نغښتی دی کولی شي اور تر لاسه کړي او هم لرگی څنگ پر څنگ د یو بل پر سر ږدي او اور رامنځته کوي او په همدغه اور هر هغه څه چې زړه ئې غواړي کولی شي تر سره کړي."

"یو شمېر مذهبي ډلې وايي چې هغه ته که د «لمانځني – ژ» کومه کرڼه تر سره کېږي، دې ئې «بودا – ژ» ئې مني، نو ځکه تشه او بې گټې نه ده" ددوی دا خبره بشپړه درواغ دي. لویه پاچا، هغه مبارک د هماغه لوی او پرمین بل شوي اور په شان وو چې په خپل پرمین بودا توب ئې نړۍ ته لس زره سیستیمونه ځلانده کړل. کله چې دغه دیوه مړه شوه نو هغه مبارک هم په داسې ډول مړ شو چې هېڅ رینه ئې پاتې نه شوه. کتب مت د هماغه مړه شوي اور په شان چې د خپل دوام لپاره نورې خپلې نه مني، دی هم هماغسې وو او دا د نړۍ د بنه والي لپاره وو چې د ډالیو منل په پریکنده ډول ورسره مړه شول. کله چې اور مړ شي او د خپل سوخېدنگ د دوام لپاره نور سون توکي نه لري نو انسان په خپل ځان کې د نغښتی ځواک او نغښتو هڅو په مت سون توکي لټوي، گوگر را اخلي او اور رامنځته کوي او هر هغه کار کوي چې د اور د بلېدلو لپاره اړین وي – نو ارباب الانواع او انسانان هم همداسې دي او همداسې کوي، سره له دې

⁶ - Tathâgata

⁷ - jewel treasure : په پالي او سانسکریت کې تریرتنا त्रिरत्न ویل شوي او کله هم د دريو گنجونو، دريو پناه گانو او د قیمتي تثلیث په نامه

هم یاد شوي دي. دا د بودایانو د ایمان ارکان دي چې بودایان ورته پناه وړي. او دا دري گوهرونه : بودا، دهرما او سنگها دي – ژباړونکی

⁸ - تیسو سمپتیو Tisso sampattiyo : دا د بل ارتحال پر لور د ځمکې پر مخ د انسان په بني، یا د رب النوعه په بني او یا دلته د ارهت په

بني په دې زېږون «اوسني ژوندون» کې دی. لیکوال

چې تنهاگنه⁹ مر شوی او نور هېڅکله ډالی نه مني خو بیا هم دوی د هغه د گوهرینې خزاني لپاره کور جوړوي او د فوق العاده نېکۍ د تر لاسه کولو په هیلي د ده د حکمت د گوهرینې خزاني لپاره ځانته پناه ځای «معبد - ژ» جوړوي چې د دريو پرتمینو حالاتو له منځه یو نه یو تر لاسه کړي. [۹۷] له همدې کبله ده لویه پاچا هغه افعال چې دوی تنهاگنه ته کوي، سره له دې چې تنهاگنه مر شوی او دوی نه مني، بیا هم ارزښت لري او خپله میوه تر لاسه کوي»

دولسم: اوس نو د همدې خبرې لپاره بل دلیل هم واورئ. ای پاچا! داسې وانگېرئ چې یو لوی توند باد وچلېږي او بیا دا لوی باد مر شي. آیا همدا باد به (چې مر شوی دی- ژ) بیا وچلېږي؟

او هغه باد چې مر شوی وي په دې نه پوهېږي چې بیا به وچلېږي. ولې؟ ځکه چې عنصرې باد له خپل ځانه بي خبره یو شی دی!

او یا ای پاچا! دغه مره شوي باد ته څوک ان د «باد» ویکي کارولی شي؟

څرگنده ده چې نه صاحبه. خو د باد د رامنځته کولو لپاره پکه هم کارېدلی شي. هر هغه څوک چې له تودوخي سره مخامخ شي، یا له تېي کړېږي کولی شي په خپل ځان کې د نغښتې ځواک او توان پر بنسټ پکه وښوړي او باد رامنځته کړي او په دې سره تودوخه له منځه وړي او یا خپله تبه ورباندې ټیټوي!

که داسې وي نو د هغو مذهبي ډلو خبره هم غلطه خبرې چې وايي "که هغه ته «بودا ته - ژ» هره کرنه «عبادت - ژ» تر سره شي نه منځتشي ده او نه عبث". لویه پاچا، هغه مبارک هم د هماغه لوی توند باد په شان وو چې د نړۍ په لسو زرو سیستیمونو کې په خپلې مینې، سرښت، خوږښت، آرامښت او خوند وچلېد. توند او پیاوړی باد یو وار راځي او بیا مري، هغه مبارک هم د همدغه باد په شان یو ځل په خپلې مینې وچلېده، په سرښت، خوند، آرامښت او خوند وچلېد، اوس هغه مر دی او داسې مر دی چې هېڅ جرړه ئې نه ده پاتې. هماغسې چې دغه انسانان په تودوخي او تېو کړېږي ان ارباب الانواع او انسانان هم په درې اړخېزه اور او تودوخي کړېږي او زبېښل کېږي¹⁰. او هماغسې چې پکه یوه وسیله ده چې ورباندې باد رامنځته کېږي، د تنهاگنه د حکمت د گوهر خزانه هم د وسایلو په شان ده چې له مخې ئې درې اړخېز گوهرونه تر لاسه کېږي. [۹۸] انسانان چې په تودوخي زبېښل کېږي او په تېي کړول کېږي نو په پکې کولی شي باد رامنځته کړي او په دې توگې د تېي او تودوخي کچه راټیټه کړي نو همدې بېلگې ته ورته ارباب الانواع هم کولی شي سپیڅلو آثارو ته خپل درناوی وړاندې کړي، او د تنهاگنه د حکمت د خزاني د گوهر درنښت وکړي،

⁹ - Tathâgata په سانسکریت کې तथगत کی تنها گنه ویل کېږي. تنها گنه د پالي او سانسکریت د ژبو یو ویکي دی چې معنی ئې بودا ده او بودا غوره بلله چې په همدغه نامه دې یاد شي. او دوه اړخیزه معنی لري یعنی «هغه چې تللی دی» یا «هغه چې راغلی دی». د پالي په قانون کې بودا ځان داسې نه دی بللی لکه چې ووايي «زه بودا وایم» بلکه تنهاگنه ئې ویلي دي. ژباړونکی

¹⁰ - او دا درې اورونه د شهوت اور، د ناوړه چلند اور او د اغفال اور دی چې له منځه تگ ئې د فوق العاده امتیاز په نامه یادېږي چې "د (نیروانا) پر لور وتنگ" بلل شوی دی- لیکوال

سره له دي چې تنهاگنه مړ شوی دی او ددوی «دعاگانې – ژ» نه مني، خو په دي سره نېکۍ په ځان کې پنځوي او د همدې نېکۍ په شان کولی شي د درې گوني اور د تودوخې او د تې کچه ورباندې راټيټه کړي. له همدې کبله ده لويه پاچا هغه افعال چې دوی تنهاگنه ته تر سره کوي سره له دي چې تنهاگنه مړ شوی او دوی نه مني، بيا هم ارزښت لري او خپله ميوه تر لاسه کوي"

نور بيا

ديارلسم: اوس نو د همدې خبرې لپاره يو بل...

يادونه: قدرمنو لوستونکو! دا هم د بناعلی رحمت آريا د آرشیف: لینک

د پانو شميره: له 5 تر 5

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ